בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

בפני כב' השופט א' דראל **07 אפריל 2022**

רע"א 33302-03-22 פלונים ואח' נ' ון אמדן

בעניין: **פלונים**
ע"י עו"ד עמוס גבעון **המבקשים**

נגד

עמוס ון אמדן

המשיב

החלטה

בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' נחלון) מיום 16.1.2022 בת.א 65481-11-20. בהחלטה נושא הבקשה דן בית משפט קמא בבקשת המבקשים לגילוי ועיון במסמכים וקיבל אותה בחלקה.

רקע עובדתי

1. המבקשים שמיוצגים על ידי המשיב הפורמלי 2, עורך-דין עמוס גבעון (להלן: **גבעון**), הגישו נגד המשיב 1 (להלן: **המשיב**), עורך דין, ונגד שותפתו (שבינתיים התביעה נגדה נמחקה) תביעה כספית על סך 500,000 ₪. בכתב התביעה טענו המבקשים כי המשיב ושותפתו הפרו את חובותיהם המקצועיות כלפיהם בעת שייצגו אותם בהליך אחר, ופעלו בניגוד עניינים.

2. ביסוד התביעה, מערכת היחסים שבין גבעון לבין עורך דין א' ג'אבר (להלן: **ג'אבר**), שמעתירה על בתי המשפט הליכים רבים. בכל הנוגע להליך זה, קדמה לו תביעה שהגיש גבעון בשם המבקשים, העברת הייצוג בתביעה תוך כדי ניהולה לידי עו"ד ג'אבר, ולימים סיום התביעה בפשרה שבה קיבלו המבקשים פיצוי כספי. לאחר שגבעון לא קיבל מג'אבר ומהמבקשים את חלקו בשכר הטרחה הוא הגיש תביעה נגד המבקשים וג'אבר לתשלום השכר המגיע לו (להלן: **תביעת שכר הטרחה**). בתביעת שכר הטרחה נקבע כי המבקשים הפרו את הסכם שכר הטרחה, וכי הם וג'אבר חייבים, ביחד ולחוד, בסכום של 156,934- ש"ח, בתוספת ריבית והצמדה (ר' סעיפים 39 ו-50 לפסק הדין בתביעת שכר הטרחה). ערעור שהוגש לבית משפט זה על פסק הדין נדחה לפי תקנה 460(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

3. סיום הדיון בתביעת שכר הטרחה הוביל לתביעה הנדונה בבית משפט קמא, שבה תבעו המבקשים את המשיב ואת שותפתו בגין ייצוגם בתביעת שכר הטרחה ביחד עם ג'אבר תוך ניגוד עניינים, כאשר נטען כלפי המשיב ושותפתו כי הפרו את חובותיהם המקצועיות כלפי המבקשים. לאחר הגשת התביעה, הוגשה תביעה שכנגד בה נתבעו המבקשים וגבעון על שימוש לרעה בהליכי משפט.

4. ביום 8.6.2021 הורה בית משפט קמא, כי ישיבת קדם משפט תתקיים ביום 12.12.2021 (בהמשך הישיבה נדחתה ליום 26.12.2021) וכן נתן הוראות, שאחת מהן היא שתוגש רשימת בקשות לפי תקנה 49 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: **התקנות החדשות**) וזאת עד ליום 17.10.2021, ותשובה לרשימה תוגש עד ליום 31.10.2021.

5. ביום 9.12.2021 הגישו המשיב ושותפתו רשימת בקשות. המבקשים וגבעון השיבו לרשימת הבקשות, ואלה נדונו בישיבת קדם המשפט שהתקיימה ביום 26.12.2021.

6. באותה ישיבה הגיעו הצדדים להסכמה דיונית שלפיה, בין היתר, הראיות יהיו המסמכים שהוגשו לתיק עד לישיבה וכן כי מסמכי תיק הוצאה-לפועל הנוגע לעניין שיוגשו באמצעות תעודת עובד ציבור מתאימה (ר' פרוטוקול קדם משפט מיום 26.11.2021 עמ' 3 שו' 25-24). בישיבה לא נדונה כל בקשה של המבקשים להמצאת מסמכים מצד המשיב וההסדר הדיוני שהושג כלל אך ורק התייחסות לבקשת המשיב לעניין גילוי מסמכי פוליסת האחריות המקצועית של גבעון (החלטה בקשר לכך ניתנה ביום 16.1.2022 ובקשת רשות ערעור שהוגשה בקשר אליה (רע"א 47254-02-22) נדחתה בהחלטה מיום 27.3.2022).

7. ביום 3.1.2022 הגישו המבקשים וגבעון בקשה לגילוי ולעיון במסמכים שנוגעים לייצוגו של המשיב את המבקשים בתביעת שכר הטרחה ובהם: הסכם שכר הטרחה, החשבוניות עבור התשלום ששולם למשיב עבור שכר טרחתו; ייפוי הכוח שניתן למשיב על ידי המבקשים לטיפול בתביעת שכר הטרחה; מכתבים הנוגעים להתחשבנות בין המשיב לבין ג'אבר בגין הייצוג שלו בתביעת שכר הטרחה, וחשבוניות שהוצאו בקשר עם הסכומים שקיבל המשיב מג'אבר עבור ייצוגו בערעור על פסק הדין בתביעת שכר הטרחה. כמו כן, התבקש "כל מסמך, לרבות תרשומת ולמעט כתבי טענות בבית משפט השלום והמחוזי שברשות הנתבע [המשיב]" (ר' סעיף ו' לבקשה מיום 3.1.2022).

8. המשיב התנגד לבקשה, וטען כי יש לדחות אותה על הסף, וזאת בשל כך שהוגשה לאחר ישיבת קדם-המשפט, מבלי שהבקשה הועלתה ברשימת בקשות כפי שהורה בית משפט קמא. לגופו של עניין נטען כי המשיב ושותפתו הגישו תביעה נגד גבעון (ת.א 11514-06-19), ובמסגרת הליך גילוי המסמכים שם צירף המשיב את המסמכים הנדרשים בתביעה זו, ולכן צירוף המסמכים אינו נדרש (ר' סעיף 4.2 לתשובה לבקשה). לפיכך, טענת המשיב הייתה שגבעון, המייצג את המבקשים בהליך זה, קיבל את כל המסמכים שאותם הוא מבקש כעת בהליך האחר. באשר לתרשומות נטען כי לא נערכו כאלה (ר' סעיף 6 לתשובה לבקשה מיום 10.1.2022).

9. המבקשים השיבו לתגובה וטענו כי המסמכים שצורפו באותו הליך הושחרו, לרבות הסכומים שננקבו בחשבוניות, ולטענתם הם זכאים לקבלם באופן מלא וללא השחרות. כמו כן נטען כי בנסיבות העניין יש קושי לזהות אילו מבין החשבוניות רלוונטיות לתביעת שכר-הטרחה (ר' סעיף 5 לתגובה מטעם התובעים מיום 13.1.2022)

<u>החלטת בית המשפט קמא</u>

10. ביום 16.1.2022 קבע בית משפט קמא כדלקמן –

> "התובעים [המבקשים] מודים כי הבקשה הוגשה באיחור. נכון הוא כי גם בקשת הנתבע [המשיב] לא הוגשה במועד, והתייחסתי לכך בהחלטה בעניינה, אולם עיתוי הגשתה אפשר לדון בה קודם לקדם המשפט. בקשת התובעים, לעומת זאת, הוגשה רק לאחר קדם המשפט, והצורך לדון בה בשלב זה מביא להארכת ההליך שלא לצורך.
>
> כמו כן התובעים אינם מבהירים מדוע מלוא המסמכים שנתבקשו רלוונטיים לתובענה, ובאמירה הלקונית 'ברור שהמסמכים מהותיים לתובענה ולטענותיה' לא די.
>
> נוסף על כך, הבקשה חותרת מבחינה מהותית תחת ההסכמה הדיונית שאליה הגיעו הצדדים בנוגע לראיות שתיכללנה בהליך, אשר אינן כוללות את המסמכים שנתבקשו (ראו עמוד 3 לפרוטוקול שורות 24-25).
>
> בשים לב לאמור, ולכך שלטענת הנתבע [המשיב] ממילא מלוא המסמכים שנתבקשו מצויים כעת בידי התובעים כאמור בסעיפים 4.2 ו-6 לתשובה, הרי שאני מורה על קבלת הבקשה בחלקה, במובן זה שהנתבע [המשיב] יגיש תצהיר אשר יכלול הצהרה כי מסר לתובעים את מלוא המסמכים המצויים ברשותו או בשליטתו מבין המסמכים שנתבקשו בבקשה. כמו כן יצהיר הנתבע [המשיב] כי ההשחרות אינן

מתייחסות למסמכים הקשורים להליך כאן.." (ר' סעיפים 2-5 להחלטה).

<u>עיקרי טענות הצדדים</u>

11. לטענת המבקשים בית משפט קמא טעה בהחלטתו המורה על העברת חלק מהמסמכים, תוך החסרות והשחרות, ולשיטתם משנקבע כי המסמכים רלוונטיים, נוכח הוראתו של בית המשפט להעביר את המסמכים, הרי שיש להעביר את המסמכים במלואם, ללא החסרות או השחרות. לדידם, ההצדקה היחידה למסירת מסמך חלקי היא כתוצאה מקיומו של חיסיון – טענה שלא נטענה.

12. המבקשים סבורים כי לא היה מקום להסתמך על תצהירו של המשיב שניתן בהליך אחר, ובמועדים אחרים, בכלל ובפרט שעה שבאותו זמן טרם הסתיימה הגשת כתבי הטענות בהליך זה, ולא התגבשו המחלוקות.

13. המשיב טוען שיש לדחות את הבקשה מטעמים דיוניים, וביניהם, הגשתה של הבקשה באיחור, מבלי שהוגשה רשימת בקשות, וללא פנייה מוקדמת, וזאת לאחר שישיבת קדם המשפט הסתיימה והוסכם על מתווה דיוני לדיון בתביעה .

14. לטענתו הבקשה שהוגשה לבית משפט קמא הייתה לקונית, וכי דרישה לקבל כל מסמך, לרבות תרשומת ולמעט כתבי טענות בבית משפט השלום והמחוזי שברשות המשיב היא כללית, ומשכך יש לדחות אותה לפי סעיף 1(10) לצו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשס"ט-2009. לגופם של דברים המשיב טוען כי אין כל הצדקה למסירת המסמכים שנתבקשו.

<u>דיון והכרעה</u>

15. לאחר עיון בבקשה, בתגובה ובהחלטת בית משפט קמא החלטתי לדחות את הבקשה.

16. ככלל בחינתה של בקשה לגילוי מסמכים מחייבת הליך דו-שלבי, כאשר בשלב הראשון נבחנת הרלוונטיות של המסמך, ומבקש הגילוי נדרש להראות כי המסמכים המבוקשים נוגעים לעניין התביעה (ר' יצחק עמית **חסיונות ואינטרסים מוגנים – הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי**

והפלילי 63-66 (2021) (להלן: **עמית**)). בחינת הרלוונטיות היא שלב הכרחי, שכן בהיעדר רלוונטיות, לא יורה בית המשפט על גילוי מסמכים כל ועיקר (ר' רע"א 8761/20 **פלונית נ' פלוני**, פיסקה 8 (20.1.2021)). בשלב השני על בית המשפט לבחון את חיוניות המסמך לבירור ההליך אל מול קיומם של אינטרסים שונים, כגון, קיומו של חיסיון ופרטיותם של בעלי הדין ושל צדדים שלישיים (ר' רע"א 3389/12 **פלוני נ' בנק הפועלים בע"מ**, פיסקה 5 (5.8.2012)).

17. השלבים אינם מנותקים זה מזה, וממילא שלב הרלוונטיות מקרין כל העת על שאלת החיוניות של המסמך. בית המשפט נדרש לבחון את עוצמת הרלוונטיות של המסמך להליך; את עוצמת האינטרס המוגן או החיסיון המצדיקים את מניעת העיון; את סיכויי התביעה ואת מידת ההכבדה הכרוכה בהליך הגילוי (ר' רע"א 5247/15 **תיאופילוס ג'אנופולוס נ' הימנותא בע"מ**, פיסקה 36 (28.8.2016); רע"א 6449/21 **מדינת ישראל רשות המיסים נ' יהושע גוזס**, פיסקה 16 (3.11.2021); עמית, 67-68). זאת ועוד, החלטת מותב אחד המברר תביעה אחרת בין צדדים דומים, אינה כובלת או מחליפה את שיקול דעתו של מותב אחר הדן בעניין דומה. זאת שכן, בהיעדר השתק שיפוטי, המדובר בהליכים שונים, ויכולים להיות מגולמים בכל הליך אינטרסים שונים.

18. לכן, ככל שזה היה מצב הדברים, החלטת בית משפט קמא מעוררת קושי, שכן אין בה קביעה ברורה האם המסמכים רלוונטיים ולמעשה הקביעה ולפיה המבקשים "אינם מבהירים מדוע מלוא המסמכים שנתבקשו רלוונטיים לתובענה, ובאמירה הלקונית "ברור שהמסמכים מהותיים לתובענה ולטענותיה" לא די – אמורה הייתה להביא את בית משפט קמא לדחייתה של הבקשה, בהיעדר רלוונטיות למסמכים.

19. אף אם נצא מנקודת הנחה כי המסמכים רלוונטיים, היה על בית משפט קמא לדון בשאלת קיומו של חיסיון, ולבחון האם יש להימנע ממסירת המסמכים או לאפשר את מסירתם תוך מחיקות והשחרות. את ההחלטה הזו היה על בית המשפט לקבל לאחר בחינה עצמאית של המסמכים עצמם, חלף הישענות על קביעות שנעשו על ידי מותב אחר בתיק אחר או על תצהיר של הצד המבקש את ההשחרה, כי המידע המושחר אינו רלוונטי לצד שכנגד.

20. למרות זאת ועל אף הקושי הנובע מהחלטת בית משפט קמא, לא מצאתי מקום להתערב בשיקול דעתו, להיענות לבקשה באופן חלקי. הכלל הוא, כידוע, שאין דרכה של ערכאת ערעור

להתערב בשיקול הדעת הרחב המסור לערכאה הדיונית בנושאים הקשורים להליכי גילוי מסמכים, ונוכח מהלך הדברים שקדם להחלטה, אין מדובר בהחלטה המצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור (ר' רע"א 4999/21 **עו"ד עמוס גבעון נ' עו"ד נעמי וייל**, פיסקה 5 (21.7.2021); רע"א 2589/21 **רוזה רונן נ' גזיאל את אבנר בע"מ**, פיסקה 18 (15.6.2021), עמית, 131-129).

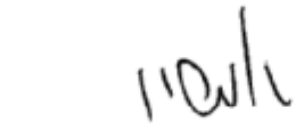
21. כפי שציין בית משפט קמא ענייננו במצב שונה. בית המשפט כלל לא היה צריך להידרש לבקשתם של המבקשים, ונראה כי דין הבקשה היה להידחות על הסף בשל המועד והאופן שבו הוגשה. המבקשים לא פנו לבית משפט קמא בבקשה במסגרת רשימת בקשות, וכלל לא טענו למסמכים הנדרשים במהלך ישיבת קדם המשפט. בקשתם הוגשה לאחר סיום ישיבת קדם המשפט, ולאחר שהושג מתווה מוסכם לדיון בתובענה ולהגשת המסמכים בה. משכך, ונוכח האמור בתקנה 49(ז) לתקנות החדשות, לא קמו התנאים המאפשרים להידרש לאותה בקשה, והיה על בית משפט קמא לדחותה על יסוד הטעמים שפורטו בהחלטתו (בהקשר זה יש לציין כי אין ללמוד מההחלטה שניתנה לעניין גילוי פוליסת הביטוח ונדונה בהחלטתי מיום 27.3.2022 ברע"א 47254-02-22 לענייננו שכן שם התאפשר לבית המשפט לתקן את הפגם במהלך ישיבת קדם המשפט, והדברים שונים ומכל מקום נתונים לשיקול דעתו של בית המשפט).

22. הנה כי-כן, בחירתו של בית משפט קמא לנהוג לפנים משורת הדין, להימנע מסילוק הבקשה על הסף, תוך מציאת נקודת איזון, שנותנת מענה חלקי לצורך באותם מסמכים ככל שקיים, נטועה, כאמור, במתחם שיקול הדעת של בית המשפט ואינה מקימה עילה להתערבות, ויותר מכך היא מיטיבה עם המבקשים.

<u>סיכום</u>

23. על יסוד כל האמור, אני דוחה את הבקשה. בהמשך להחלטתי מיום 27.3.20222 ברע"א 47254-02-22, ונוכח ההתנהלות של הצדדים ללא ראיתי מקום לפסיקת הוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו. העירבון שהופקד יושב למבקש.

ניתנה היום, ו' ניסן תשפ"ב, 07 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

ארנון דראל, שופט

[ההחלטה ניתנת לפרסום ללא שמות המבקשים]